

Sygn. akt V ACz 921/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Iwona Wilk (spr.)
Sędziowie	SA Janusz Kiercz SA Olga Gornowicz-Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2012 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	R. J.
przeciwko	Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w B.i W. M.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Gliwicach

z dnia 31 sierpnia 2012 r. sygn. akt II C 183/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt ACz 921/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił pozew na podstawie art. 130§2 k.p.c. wobec tego, iż powód nie usunął braku formalnego pozwu i nie wskazał kwot jakich domaga się od każdego z pozwanych w określonym mu terminie.

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego zmianę i nadanie sprawie biegu zarzucając, iż zażądał na mocy art. 187§2 pkt 4 k.p.c. i art. 213 i 228 k.p.c. o ustalenie kwoty, gdyż wysokość wynagrodzenia znajduje się w sądzie i tym samym na mocy art. 248 k.p.c. przedstawił taki dokument w myśl art. 244 i 250 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, iż pozew dotknięty był takimi brakami formalnymi, które stosownie do art. 130§1 k.p.c. uniemożliwiały nadanie sprawie dalszego biegu. Podkreślenia bowiem wymaga, że zgodnie z art. 126² k.p.c. sąd nie podejmuje żadnych czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata.

W celu jej ustalenia niezbędnym jest jednak w pierwszej kolejności określenie wartości przedmiotu sporu, ten zaś w sprawach majątkowych jest określoną sumą pieniężną odpowiadającą wysokości dochodzonego roszczenia bądź też obliczoną stosownie do przepisów art. 19 i nast. k.p.c. Precyzyjne zatem wskazanie wysokości dochodzonego roszczenia jest więc podstawowym obowiązkiem strony powodowej warunkującym nadanie sprawie dalszego biegu i który to obowiązek strony wynika także z uregulowania art. 126¹§1 k.p.c. wedle którego strona powinna podać w piśmie procesowym wartość przedmiotu sporu jeśli od tej wartości należy właściwość rzeczowa sądu i wysokość opłaty, przy czym w sprawach o roszczenia pieniężne właśnie kwota pieniężna stanowi wartość przedmiotu sporu (art. 19§1 k.p.c.).

Nie budzi wątpliwości, iż powyższy obowiązek aktualizuje się w szczególności w pozwie, gdy od wartości przedmiotu sporu, a w szczególności kwoty pieniężnej w przypadku roszczenia o zapłatę, należy tak ustalenie właściwości rzeczowej Sądu Okręgowego jak i należnej opłaty od pozwu a brak wskazania tej wartości niewątpliwie powoduje, iż pozew nie może otrzymać prawidłowego biegu.

Uprawnionym był zatem Sąd I instancji, na podstawie art. 130§1 k.p.c. do zażądania by powód dostrzeżony brak formalny pozwu usunął, a skoro powód nie wskazał kwoty odszkodowania i zadośćuczynienia, których zasądzenia domagał się od każdego z pozwanych, w określonym mu terminie, to skutkiem takiego uchybienia musi być zwrot pozwu na podstawie art. 130§2 k.p.c.

Nie mogą tej oceny zmienić zarzuty zażalenia, gdy to rzeczą strony jest wskazanie kwoty jakiej domaga się od strony pozwanej, zaś powołane przepisy dotyczą postępowania dowodowego i będą mogły one zatem stanowić podstawę ewentualnych ustaleń sądu weryfikujących wysokość żadanego zadośćuczynienia i odszkodowania.

Z tych przyczyn zażalenie jako nieuzasadnione podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c. i art. 398 k.p.c.